



## Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati  
mortalis Libri Qvinq[ve]**

**Pelecyus, Johannes**

**Monachii, 1615**

IX. Scelestus suæ improbitatis causam ideò in Deum refert, quia malos  
interdum flagellat in hac vita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

*18. 33. 17.* *tus quidem Domini est superfaciens mala, ut perdat de terra memoriam eorum, sed priusquam iustitia in ultionem respicit, in bonum respicit eius misericordia, ut eos conuertat. His postremo accedit quod ea re Deus exemplum homini praebet, ut similiter ipse faciat, patienter & longanimiter inimicos suos tolerando. Si hæc que in medium breuiter proculimus, impio non satisfaciunt, sacrilegæ eum insanæ esse demonstrant, permittuntque vi Chius Dominum, quod in proverbio est, emat, Vix que similes litteras accipiat.*

**C A P V T I X.**

*Scelestus sua improbitatis caussam, id in Deum refert, quia malos interdum in hac vita flagellat.*

*Sto-*

**S**Tolidè; quid enim causari aut  
agreferre potest homo, quod  
non arguat in Deo summam be-  
nignitatem? mala, quæ Deus  
malis aliquando, ob admissa fla-  
gitia, in hac vita infert, eo fine  
nō infert, vt peccare ille perget,  
sed, quod promptius est, pēcca-  
re desinat, de præteritis pœni-  
tentiam agat, Dei gratiam re-  
cuperet, ad meliorem vitæ fru-  
gem se deinceps cum diuino  
auxilio recipiat, & felicitatem  
tandem in cœlis consequatur.  
Mala igitur illa, quæ Deus infli-  
git, bona sunt, & in beneficiis sin-  
gularib⁹ numerāda; soluūt enim,  
quo ad te, hominem à creatura,  
& arcte eum creatori cōiungūt.  
sicq; immortalem gloriæ corol-  
lā construunt. Id indicat regius  
vates, cùm sic loquitur: *Implefa-* ps. 82. 17.  
*cies eorum ignominia, & quærant*  
*nomen tuum Domine.* Id factum 77. 34.  
esse,

212 De grauitate peccat. mort.

¶. 34.

esse, his aliis verbis docet: Cum uideret eos, quærebant eum, & reuerterebatur, & diluculo veniebant ad eum.

¶. 6.

Et his: Clamauerunt ad Dominum cum tribularentur. Huc facit, illud

¶. 26. 16.

Esaïæ: Domine in angustia requisierunt te, in tribulatione murmuris, doctrina tua eis. Huius in specie haec sunt exempla: Conuersus sum, inquit Psalmographus, in ærumna mea, dum configitur spina. Et Esaias:

¶. 31. 4.

Sicut quæ concipit, cùm appropinquaverit ad partum, dolens clamat in doloribus suis, sic facti sumus à facie tua

¶. 2. Para. c.  
¶. 6.

Domine, concepimus & parturimus spiritum salutis. Roboam rex Iuda, & populus eius peccantes in Dominum, multis malis affliti sunt, aperientes tandem oculos, peccataque videntes, dixerunt: *Iustus est Dominus.* Et Dominus, quia humiliati sunt, non disperserat eos. Manasses rex Iudeæ: & impius, & crudelis, ab exercitu regis

¶. 2. Paral.  
¶. 3. c.

regis Assyriorum captus, cate-  
nisque cōstrictus & compedib<sup>o</sup>,  
in Babylonem ductus resipuit.  
Nabuchodonosor ob peccata, *Dan. 4. 30.*  
regno & Societate hominum e-  
iectus, & in bestiam, sua ratione  
transformatus, his verbis, in se  
reuersus, vsus est: *Nunc ego Na-*  
*buchodonosor laudo & magnifico, &*  
*glorifico regem cœli, quia omnia opera*  
*eius vera, & omnes viæ eius iudicia,*  
*& gradientes in superbia potest hu-*  
*miliare.* Antiochus Epiphanes *I. Mach. 6*  
propter scelera in populum Dei  
crudeliter patrata, insanabili ac  
lethali morbo à Deo percussus,  
agnouit veram suæ calamitatis  
caussam, ut eius verba clarè de-  
monstrant, quæ breuitatis stu-  
dio prætermitto. Bonum igitur  
est cùm impiis Deus mala infert.  
Hinc rectè D. Bernardus sic scri- *Serm. 42.*  
bit: *Multi cùm sentiunt pœnam, cor- in Cant.*  
*ingunt culpam. Et: bene pungeris, si*  
*com-*

214 De graviitate pecc. mort.

compungenteris: pungitur homo cùm  
ruminis, veluti spinis affigitur, cùm  
verò pænitenciam agit, compungitur;  
fœlix punctio, per quam afferatur com-  
punctio. D. Prosper: Ad hoc, in-  
quit, exagitantur homines tribulati-  
nibus, ut vasa electionis evacuent  
nequitia, & impletantur gratia: Ve-  
xatio dat intellectum. Omnino  
cùm quis hic ob peccata casti-  
gatur, in dextera Dei manu est.  
Sicut autem salutare est flagella-  
tum à Deo resipiscere, & ad eum  
conuerti; ita contrà noxiū est,  
& velut desperatæ emendatio-  
nis iudicium, aduersis non per-  
moueri ad pænitentiam. De hu-  
iusmodi hominibꝫ illud est Pro-

Hier. 5.3. phetæ: Percusſisti eos, & non dolu-  
runt, attriuiſſisti eos, & noluerunt ſuſo-  
pere doctrinam. At bestiarum est  
flagelliari, inquit peccator? Est, &  
tu in bestiā peccando degeneras  
quid mirū igitur, si vt bestia fl-

gi

In Sent.

Anz. 204.

gellēr  
do pr  
traher  
charit  
ſperant  
cordia c  
lud ob  
non er  
tur? ar  
vretur  
iuabili  
da est i  
Sapien  
multa  
nulus.

Homo c  
culpa

P  
pecc  
flagiti  
cit, eor  
& orig

gelleris? ingenuū te non peccando p̄ebe, & ingenuē tractaberis, traherisq; funiculis aliis, scilicet charitatis: *Multa flagella peccatoris, Of. 17. 4.* sperantem autem in Domino, misericordia circumabit. Sat scio te & illud obtensurum: Phryx plagiis non emendatur: si non emendatur? an ideo Deus iure suo non vretur? si correctio te non iuuat, iuuabit alium, cuius etiam habenda est ratio. *Pestilente flagellato, ait Pro. 29.* Sapiens, stultus sapientior erit. Et: multato pestilente, sapientior erit parvulus.

C A P V T X.

*Homo conseleratus flagitorum suorum  
culpam in cælum, astrag cœlestia  
reijcit..*

Praefractè hactenus & impiè peccator Deum Opt. Max. flagitorum suorum authore fecit, eorundem deinceps caussam & originem rebus alijs assignat; quod!